

SYMPHONIE FANTASTIQUE

La Fête

AMBASSADE
DE FRANCE
EN THAILANDE
*L'Art
S'unit
Festivité*

OLIVIER OCHANINE, CONDUCTOR
YU JIN JUNG, FLUTE

3 JUNE 2022, 7:00 PM
4 JUNE 2022, 4:00 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

LIFE IS GOOD
AT THE NEW
AMARI PATTAYA

Bright, blissful
and beachside.
Say hello to your
next great escape.

T +66 3841 8418 | reservations.pattaya@amari.com | www.amari.com | An ONYX brand

BANGKOK | BURIRAM | DHAKA | GALLE | HUA HIN | JOHOR BAHRU | KOH SAMUI | KRABI | MALDIVES | PATTAYA | PHUKET | VANG MIENG | YANGSHUO

SYMPHONIE FANTASTIQUE

Thailand Philharmonic Orchestra

Olivier Ochanine

Guest Conductor

Yu Jin Jung

Flute

3 June 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

4 June 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Symphonie Fantastique

Le Tombeau de Couperin (17')

Prélude

Forlane

Menuet

Rigaudon

Maurice Ravel

(1875-1937)

Concerto for Flute (18')

Allegro

Andante

Allegro scherzando

Jacques Ibert

(1890-1962)

INTERMISSION

Symphonie fantastique, Op. 14 (49')

Rêveries, Passions

Un bal (A Ball)

Scène aux champs (Scene in the Country)

Marche au supplice (March to the Scaffold)

Songe d'une nuit du sabbat (Dream of a Witches' Sabbath)

Hector Berlioz

(1803-1869)

Olivier Ochanine
Guest Conductor

Regularly praised for his charisma on and off podium as well as for his breadth of orchestral repertoire, Olivier Ochanine is the 1st Prize Winner of the 2015 Antal Dorati International Conducting Competition in Budapest, Hungary, in which he surpassed nearly 120 other conductors from 23 countries. In addition, he is winner of the prestigious The American Prize (2015) in the Professional Orchestra Conducting division. Olivier is also 2nd Prize Winner in the 2015 London Classical Soloists International Conducting Competition.

Currently, Ochanine is the founding Music Director and Principal Conductor of the Sun Symphony Orchestra of Hanoi, one of the best orchestras to have emerged in recent years in Southeast Asia. With the SSO, Ochanine has collaborated with such artists as Jean-Yves Thibaudet, Sumi Jo, Sergei Dogadin and Benjamin Grosvenor. The orchestra has received rave reviews from both domestic and international concertgoers.

Ochanine is also the youngest to have been Music Director of the Philippine Philharmonic Orchestra in the orchestra's history. His stint with the PPO spanned two three-year terms from 2010 to 2016. Ochanine's term with the Philippine Philharmonic Orchestra, the nation's leading orchestra, started with the 2010-2011 performance season. Under his leadership, the orchestra performed numerous Philippine premieres. In June 2016, the orchestra performed at the world-renowned Carnegie Hall, a project that Ochanine spearheaded for three years to bring it to a reality. Through his initiative, the orchestra is the first Filipino orchestra ever to have performed in the revered venue.

In the Philippines, Ochanine has been an active clinician, leading chamber music masterclasses at schools; he also led conducting masterclasses for the Cultural Center of the Philippines. As part of his outreach mission, Olivier served as head visiting conductor for the Orchestra of the Filipino Youth, a program geared toward talented youth that stem from severely unfortunate financial backgrounds.

A native of Paris, Olivier Ochanine began music studies in France. He continued music studies in the United States, and expanded his focus to orchestral conducting, taking up graduate studies and attending master classes with some of the best conducting mentors, including Mark Gibson, Gustav Meier, Marin Alsop, Larry Livingston, Robert Baldwin, John Barnett, John Farrer, and Achim Holub. He obtained his Masters Degree in Conducting from the University of Southern California (USC), where he was given the Conducting Department Award in 2003. In 2009 he began his Doctoral Studies in Orchestral Conducting at the Cincinnati College-Conservatory of Music under Mark Gibson. He has also played as bassist for the Lexington Philharmonic Orchestra.

Olivier was invited to the California Conductors Institute several times. In 2009, Mr. Ochanine was among a handful of conductors nationally to be invited by Baltimore Symphony Orchestra Music Director Marin Alsop to conduct in the Cabrillo Music Festival in Santa Cruz, California and to participate in a conducting workshop. He has also been a participant in the Cincinnati College-Conservatory's conducting workshops.

He has been regular guest conductor for the Sichuan Philharmonic Orchestra (China), and has also conducted the Cincinnati College-Conservatory Orchestras, Budapest MAV Symphony Orchestra, Gyor Philharmonic Orchestra, George Enescu Philharmonic Orchestra, Virtuosi Italiani and Moscow State Symphony Orchestra. Aside from Carnegie Hall, notable halls Olivier has conducted in include the legendary Great Hall of the Moscow Conservatory and China's National Centre for the Performing Arts.

Yu-Jin Jung
Flute

Yu-Jin Jung was born in to a musical family in Republic of Korea. She began learning how to play the piano from her mother three years old and when she was 5 years old, she was an accompaniment at the children's choir.

Yu-Jin Jung received her first flute lessons as an eight-year-old in Seoul.

She was able to win a prize at various National and International music competition since 10years old such as Seoul Flute competition, Competition of Korean Music Association, Journal of Music Competition, International Luigi Zanuccoli competition and many more. And she also got a prize of special brain model at the International Baden Master Class for Flute in Austria at 15years old the youngest, making her special talent recognized and being able to received a love call from many orchestras for collaborations.

Yu-Jin Jung studied in the Music and Arts University of the City of Vienna (Austria) since 16years old, University of Music and Performing Arts Graz (Austria) and State University of Music and Performing Arts Stuttgart (Germany). While she was studying in Kunstuni. Graz, she participated in the record production titled Chamber music "Klang Debuts Vol. 33" Mozart 'Divertimento'(2006) with Gottfried Boisits, a principal oboist at the Vienna Phil. and She completed two master programs such as Contemporary and Chamber in 3 years with remarkable achievements one of which could be done with scholarship fund. She had also reinforced her musical talent through experiences of attending final concerts at various international music festivals such as International Music forum Viktring (Austria), Internationalen Sommerakademie Chambermusic in Kloster Frenswegen (Germany), International music festival Varna summer (Bulgaria), International Emsbürener Musiktage (Germany) and Arona Summer festival Tenerife (Spain) and many more. And she also performed Solo Flute with Live Electronics at the International Udine Contemporanea Festival in Italy, where

the whole performance was broadcasted live streaming concert of the world.

Yu-Jin Jung is a student of Prof. Antje Langkafel, Prof. Dieter Flury (Principal Flutist of Vienna Phil.), Prof. Meinhart Niedermayer (Principal Flutist of Vienna Phil.) and Prof. Eun-Jung Choi (Principal Flutist of Incheon Phil.). While spent in Europe, she learned also from Prof. M.Kofler, Prof. A.Adorjan, Prof. W.Hase, Prof. C.Fassbender, Prof. A.Firkins and Prof. H.Lee for diversity of the flute playing and learned Piccolo from J.Singer at the Stuttgart State Theatre.

She is also an avid chamber musician, she has received chamber music classes from Prof. F.Wiek, Prof. N.Kaiser, Prof. K.Becker Prof. G.Kluetsch, Prof. B.Epstein and Prof. G.Boisits.

She has played with various professional orchestras in Europe as a guest Principal Flute several times since 24years old and she worked as a solo Piccoloist at the Mannheimer Philharmoniker (Germany). And she also taught at the State University of Music and Performing Arts Stuttgart as a Flute Instructor.

Yu-Jin Jung is currently Flute Professor at the College of Music Mahidol University, YAMP (Pre-college) and Principal Flutist of Thailand Philharmonic Orchestra since 2013. She has been invited as a judge in several auditions and competitions such as Mannheimer Philharmoniker, Thailand International Wind Ensemble Competition (TIWEC), Siam Sinfonietta, International Osaka Music Competition, Thailand Phil., Young Artist Music Competition (YAMC) etc. In addition to this, Yu-Jin Jung maintains a busy schedule giving master classes, recitals and as an orchestra soloist throughout Asia.

Program Notes

Le Tombeau de Couperin by Maurice Ravel

โมริส ราเวล (ค.ศ. ๑๘๗๕-๑๙๓๗) เริ่มเขียนเลอตงโบเดอคูเปอแรง ในปี ค.ศ. ๑๙๑๔ ด้วยแรงบันดาลใจจากงานศิษย์บอร์ดในแบบของฟร็องซัว คูเปอแรง (ค.ศ. ๑๖๖๘-๑๗๓๓) โดยตั้งใจว่าจะประพันธ์ผลงานชิ้นนี้ สำหรับเปียโน ทว่าสงครามโลกครั้งที่หนึ่งปะทุขึ้นในเดือนกรกฎาคม ของปีนั้น และราเวลได้ถูกเกณฑ์ไปทำหน้าที่ผู้ช่วยรถพยาบาลในการรบ ที่แวร์ดัน ซึ่งเป็นหนึ่งในสมรภูมิต้นองเลือดที่สุดแห่งหนึ่งในสงคราม ครั้งนี้ ครั้นเมื่อเขาเป็นโรคบิด ราเวลจึงกลับไปรักษาตัวที่ปารีส ความเศร้าโศกหลังจากสูญเสียผู้เป็นมารดาในช่วงนี้ทำให้จิตใจเขาย่ำแย่กว่าเดิม แม้จะกลับมาสู่แนวรบอีกรอบ แต่กองทัพฝรั่งเศสเห็นว่าร่างกายเขาอ่อนแอเกินไป จึงปลดประจำการเขาออกจากกองทัพ จนกระทั่ง สงครามจบลงในปี ค.ศ. ๑๙๑๘

ราเวลประพันธ์เลอตงโบเดอคูเปอแรง สำหรับเปียโน จนเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. ๑๙๑๗ สองปีต่อมาเขาได้เรียบเรียง ๔ ท่อนจากงานชิ้นนี้เพื่อการแสดงโดยวงออร์เคสตราตามคำขอร้องจากสำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง ได้แก่ Prelude, Forlane, Menuet และ Rigaudon ซึ่งราเวลได้อุทิศแต่ละท่อนให้แก่เหล่าสหายที่เสียชีวิตในสงคราม

ท่อน Prelude เริ่มต้นด้วยทำนองที่ไหลลื่นของโอโบที่คลอประกอบ โดยคลาริเน็ต เป็นทำนองที่ทำให้นึกถึงลีลาการประพันธ์เพลงของคูเปอแรง ได้ในทันที ในภาพรวม ทำนองหลักจะถูกนำเสนอโดยกลุ่มเครื่องลมไม้ ประเภทต่าง ๆ เสียเป็นส่วนใหญ่ มีการสลับบทบาทกับกลุ่มเครื่องสาย เป็นครั้งคราว นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังใช้ฮาร์ปสอดแทรกเข้ามาในช่วงเวลาอันเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง สีสนของเสียงในบทบรรเลงนำนี้แสดงถึงเอกลักษณ์ของนักประพันธ์ชาวฝรั่งเศสได้อย่างชัดเจน ราเวลอุทิศท่อนนี้ให้แก่หมวดดนัก ซาลอด

Forlane ไว้อาลัยให้แก่หมวดเกเบรียล เดลลุค เป็นเพลงเดินรำในอัตราจังหวะ ๖/๘ ที่มีต้นกำเนิดจากทางตะวันออกเฉียงเหนือของอิตาลี เป็นท่อนที่อยู่ในบุคลิกท่าเร็ง สร้างความมีชีวิตชีวาด้วยโน้ตกระโดดที่ห่างกันเป็นคู่กว้าง แต่ก็ไม่ได้มีการสร้างความเข้มข้นที่ท่วมท้นทรงพลังจนเกินไป บรรยากาศของดนตรีให้ความรู้สึกที่เบิกบานและสงบ บทบาทสำคัญยังคงอยู่ที่กลุ่มเครื่องลมไม้

Menuet เป็นท่อนที่อุทิศให้แก่ผู้หมวดของ ดรายฟัส ราเวลจัดวางดนตรีให้อยู่ในอัตราจังหวะแบบ ๓/๔ อย่างคงเส้นคงวา มีลีลาและการแบ่งประโยคเพลงโดยรวมที่ใกล้เคียงกับเพลงเดินรำเมนูเอทจากศตวรรษที่ ๑๘ แต่งบรรยากาศอันหม่นหมองและพราวเลือนด้วยการใช้เสียงประสานแบบอิมเพรสชันนิสม์ในบางจุด

ท่อน Rigaudon เริ่มต้นอย่างสดใส เต็มไปด้วยการสลับทำนองไปตามแนวเครื่องดนตรีต่าง ๆ เข้ากับสเตปการเดินริ้วท่วงในอัตราจังหวะแบบ ๒/๔ ได้เป็นอย่างดี ช่วงกลางของท่อนมีการสลับไปสู่จังหวะที่ช้าลงเล็กน้อย เปลี่ยนบุคลิกไปสู่ความลึกซึ้ง มีกลิ่นอายของทำนองแบบอาหรับตามความรับรู้ของชาวยุโรป แล้วจึงหวนกลับไปสรุปจบด้วยทำนองหลักที่นำเสนอในช่วงต้น สำหรับท่อนนี้ ราเวลไว้อาลัยให้แก่สองพี่น้อง ปีแอร์และปาสก๊อง กอดิน ผู้เสียชีวิตในสงครามตั้งแต่วันแรกที่ปฏิบัติหน้าที่ในแนวหน้า

Concerto for Flute by Jacques Ibert

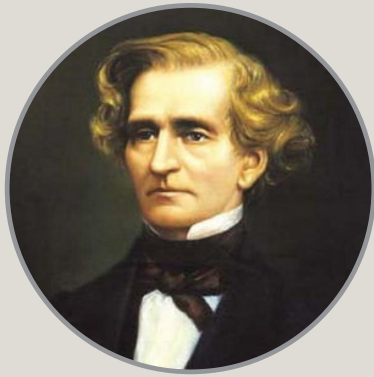
ชื่อเสียงของฌัก อีแบร์ (ค.ศ. ๑๘๙๐-๑๙๖๒) ในระดับนานาชาติ มาจากความสำเร็จของฮิสกาลอสส์ ผลงานประเภทเพลงชุดสำหรับวง ออร์เคสตราและคอนแชร์โตสำหรับฟลูต ซึ่งอีแบร์ได้ประพันธ์ให้แก่มาเซล มัวเซอ ยอดนักฟลูตสำนักฝรั่งเศสผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในศตวรรษที่ ๒๐ ผลงานชิ้นนี้ออกแสดงรอบปฐมทัศน์ที่กรุงปารีสในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ และได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้ฟังมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อมัวเซอนำออกแสดงตามเวทีต่าง ๆ นอกจากนี้ท่อนที่สามยังเคยถูกใช้เป็นเพลงสอบของนักเรียนฟลูตที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส (Paris Conservatoire) อีกด้วย แน่ใจว่าต้องเป็นผลงานที่ท้าทายความสามารถของผู้บรรเลงอย่างสูงเลยทีเดียว

Allegro ท่อนแรกเริ่มต้นด้วยทำนองเปิดที่เด็ดขาดของวงออร์เคสตรา และตามติดมาโดยทันทีด้วยการไล่น้อยอย่างนำตื่นเต้นของฟลูต อีแบร์ใช้แนวบรรเลงประกอบอย่างเบาบางในขณะที่ทำนองของนักแสดงเดี่ยวกำลังโดดเด่นเพื่อให้มั่นใจว่าเสียงของเขา/เธอจะไม่ถูกบดบัง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าแนวอื่น ๆ จะไม่มีบทบาท เพราะผู้ประพันธ์จะใช้เครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ สลับกันขึ้นมาสนทนากับฟลูตอยู่ตลอดเวลา เมื่อเวลาผ่านไป ดนตรีจะเพิ่มความเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากแรงขับเคลื่อนของดนตรีที่เถาโถมอย่างไม่ผ่อนปรน ผู้ประพันธ์ยังเพิ่มความน่าตื่นเต้นด้วยการใช้จังหวะขัดและการเปลี่ยนอัตราจังหวะอย่างมีชีวิตชีวา

ท่อนช้า Andante ปรับอารมณ์มาอยู่ในความสงบ นำเสนอจุดเด่นของฟลูตในการบรรเลงทำนองที่มีลักษณะแบบเพลงร้อง ดนตรีใน

ท่อนนี้มีความเศร้าโศกปะปนอยู่เช่นกัน แต่ไม่ใช่ความระทมดำดิ่งในห้วง
ทุกข์ หากแต่เป็นการแสดงความอาลัยอย่างเข้าใจชีวิต อาจเป็นไปได้ว่า
อิแบร์ต้องการรำลึกถึงบิดาผู้ซึ่งเสียชีวิตไม่นานก่อนที่จะประพันธ์
คอนแชร์โตบทนี้ จุดเด่นของ Andante ยังอยู่ที่การสร้างบรรยากาศ
และมีมิติของอารมณ์ที่ล้ำลึกจากวงออร์เคสตรา เชื่อเชิญให้ผู้ฟังค่อย ๆ
ใช้เวลาสัมผัสการเปลี่ยนแปลงเฉดสีของเสียงอย่างแนบเนียน และเข้าสู่
สู่ภวังค์เพื่อกำซาบกับทุกรายละเอียด

Allegro scherzando มาพร้อมกับความสดใสโดยทันที อิแบร์
ใช้โครงสร้างแบบรอนโดตามวิถีปฏิบัติทั่วไป ท่อนสุดท้ายพุ่งไปข้างหน้า
ด้วยความรุกรี้ร่าเช่นเดียวกับท่อนแรก เล่นกับการเปลี่ยนอัตราจังหวะ
อย่างสนุกสนาน นอกจากนี้ทำนองของฟลูตยังคงเคลื่อนไหวตลอดเวลา
ไปตามช่วงเสียงต่าง ๆ สำหรับผู้แสดงคงเป็นสิ่งที่ท้าทายไม่น้อย ช่วง
กลางที่ซาลงถูกเกริ่นนำมาก่อนโดยคาเดนซาที่ให้ความรู้สึกกลับ ในช่วง
ท้าย คาเดนซาที่สองจะนำไปสู่การกลับมาอีกครั้งของทำนองหลักที่เข้า
มาสร้างทิศทางไปสู่จุดจบอย่างกระชับเด็ดขาดและสมบูรณ์ในใจความ

Symphonie fantastique, Op. 14 by Hector Berlioz

ขณะที่ยังเป็นนักเรียนอยู่ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส (Paris Conservatoire) เฮกเตอร์ แบร์ลิโอส (ค.ศ. ๑๘๐๓-๑๘๖๙) ในวัยยี่สิบสามปีได้เข้าชมละครเวทีเรื่องแฮมเล็ตของเชกสเปียร์ ที่แสดงโดยคณะละครจากประเทศอังกฤษ แม้จะไม่เข้าใจภาษาอังกฤษเลย แต่นั่นไม่ใช่เรื่องสำคัญ เพราะแบร์ลิโอสหลงใหลในความงามของแอริเอท สมิทสัน นางเอกผู้รับบทโอฟีเลียอย่างหัวปักหัวปำ แม้ว่าเขาจะพยายามเข้าหาเธออยู่หลายโอกาส แต่ก็ไม่เกิดผลอันใด ครั้นเมื่อได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ลับ ๆ ระหว่างสมิทสันกับผู้จัดการคณะละครของเธอ หัวใจของแบร์ลิโอสก็แตกสลายและเสียใจมากเกินกว่าที่คำพูดใดจะพรรณานำได้ ซึ่งความรู้สึกรันทดต่อโชคชะตานี้เองที่เป็นแรงผลักดันต่อการสรรค์สร้างผลงานชิ้นนี้ ซึ่งคือซิมโฟนีฟانتาสติกที่คบหานี้ ออกมาด้วยจินตนาการที่อยู่เหนือสามัญสำนึกและภาษาดนตรีที่หลุดโลกแบบสุดๆ เพราะเรื่องราวที่ผลงานชิ้นนี้ต้องการสื่อก็นับว่าพิสดารไม่น้อยเลยทีเดียว

ในจดหมายถึงมิตรสหายท่านหนึ่ง ผู้ประพันธ์ได้อธิบายพื้นหลังเรื่องราวของซิมโฟนีฟانتาสติกที่มีใจความโดยสังเขปดังนี้ “ศิลปินมากพรสวรรค์ผู้หนึ่งได้ตกหลุมรักหญิงสาวรูปงาม แต่เมื่อทราบว่าคุณค่าความรักของตนไม่มีวันได้รับการตอบสนอง จึงตัดสินใจเสพฝันอย่างหนักหมายปลิดชีวิตตัวเอง แทนที่จะเสียชีวิต เขาพบว่าตัวเองอยู่ในภวังค์แห่งภาพหลอน และได้สังหารคนที่ตนหลงรักไป จนถูกสาปส่งไปยังแดนประหาร

แต่ความทรามานยังไม่จบแค่นั้น ศิลปินผู้นี้ได้ตื่นขึ้นมาอีกครั้งในงานศพ
ของตัวเอง ท่ามกลางเหล่าแม่มดและภูตผีปีศาจอยู่รายรอบ มิคาด หญิง
สาวที่เขาหลงรักก็ปรากฏตัวในสภาพที่คล้ายกับไฮเกณีย์อยู่เป็นส่วนหนึ่ง
ของขบวนแห่งนี้ด้วย”

ท่อนแรก Reveries, Passions ทำนองในตอนเริ่มต้นของกลุ่ม
เครื่องลมไม้อันเป็นตัวแทนของศิลปินตัวละครเอกของเรื่อง บรรยากาศ
ของดนตรีเต็มไปด้วยความสิ้นหวัง หลังจากนั้นดนตรีที่เต็มไปด้วยแรง
ปรารถนาอันเร่าร้อนก็ถูกถ่ายทอดโดยเครื่องสาย เหตุการณ์สำคัญที่สุด
ในช่วงต้นคงไม่พ้นการนำเสนอทำนองหลักอันอ่อนหวานบนไวโอลิน วาด
ภาพหญิงสาวที่ศิลปินผู้นี้หลงใหล ทำนองที่ชวนให้เคลิบเคลิ้มนี้คล้ายกับ
บอกเราโดยนัยว่า เธอคือคนที่ตัวเอกใฝ่ฝันถึง และเธอคนนี้จะไปไหน
ไปไม่ได้นอกจากแฮริเอท สมิทสัน โดยทำนองดังกล่าวจะวนกลับมาอีก
หลายครั้งในรูปแบบต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นแก่นของการดำเนินเรื่องราว
ทางดนตรีในซิมโฟนีบทนี้ทั้งหมด ดนตรีในท่อนแรกเต็มไปด้วยความ
ผันผวน สลับไปมาระหว่างอารมณ์สองขั้วของชายหนุ่มที่ไล่ตามความ
รัก ทำนองของทั้งสองถูกบรรเลงอย่างพัวพันกัน แต่ในที่สุดทำนองของ
ฝ่ายหญิงกลับทรงพลังกว่า แบร์ลีโอสสรุพบท่อนนี้ด้วยการแปรเปลี่ยน
ดนตรีให้สงบลง เป็นบรรยากาศของดนตรีศาสนาที่ชายหนุ่มหลบมาพึ่ง
พิงในยามสิ้นหวัง

ท่อนที่สอง A Ball เริ่มด้วยเสียงอันเลือนรางของกลุ่มเครื่องสาย
ได้เสียงฮาร์ปอันสดใส ค่อย ๆ นำเราไปสู่ของดนตรีในลีลาเพลงวอลซ์ที่
มักได้ยินในงานเลี้ยง ท่ามกลางความวุ่นวายนี้ ศิลปินของเราได้พบกับ
หญิงสาวที่เขาหลงใหลอีกครั้ง ทว่าเขาดิ้นรน ไม่อาจเอื้อมเอ่ยคำพูดใด
กับเธอได้ เธอจึงเมินเฉย ทิ้งเขาไว้ลำพัง แล้วจากไปกับชายอื่น

ในท่อนที่สาม Scene in the Country ชายหนุ่มได้ปลื้มใจไปกับ
ในชนบท ดนตรีที่วาดภาพทิวทัศน์อันสงบสวยงามอาจทำให้เราคิดไป
ว่าเขาได้พบกับสันติสุขและการปลอบประโลมจากธรรมชาติแล้ว ทว่า
ทำนองของหญิงสาวได้กลับมาหลอกหลอนและดึงเขาให้กลับไปจมอยู่
ในห้วงทุกข์อย่างไม่จบสิ้น

ท่อนที่สี่ March to the Scaffold เริ่มด้วยการร่ำร้องลงทิมปานี
ที่ค่อย ๆ ทวีพลังขึ้นทีละนิด ประกอบดนตรีที่ให้ความรู้สึกสิ้นหวังและ
การสาปส่งชะตาชีวิต ในที่สุดศิลปินหนุ่มก็ได้ตัดสินใจจบชีวิตด้วยการใช้
ฝืน ถึงเขาจะยังไม่เสียชีวิต แต่ก็ต้องพบกับภาพหลอนอันบ้าคลั่งที่ตัว

เองโดนส่งไปสู่การประหารด้วยกิโยติน พลังมีเสียงดนตรีเพลงมาร์ชอัน
วังเวงสลับเพี้ยนเกรียมคลอประกอบการเดินทางไปสู่จุดจบ เป็นความ
ตายของชายหนุ่มผู้ถูกตัดสินลงโทษหลังจากสังหารหญิงสาวที่ตนลุ่ม
หลง ในจุดสูงสุดของความผันผวน ทำนองของหญิงสาวถูกบรรเลงขึ้น
อย่างไม่ทันคาดคิดบนคลาริเน็ต ราวกับเป็นห้วงคำนึงสุดท้ายก่อนตาย
ที่ว่าทำนองดังกล่าวกลับถูกขัดจังหวะด้วยดนตรีที่ทรงพลัง บ่งบอกถึง
วินาทีที่เขาถูกประหารด้วยคมมีดกิโยติน

ตอนที่ห้า Dream of a Witches' Sabbath กระทั่งความตายก็
ยังไม่ใช้จุดจบของความทุกข์ทรมาน ศิลปินหนุ่มตื่นขึ้นมาอีกครั้ง และพบ
ว่าตัวเองอยู่ในงานชุมนุมของเหล่าแม่มดและภูตผีนานาชาติ นี่คือการ
ที่เต็มไปด้วยมิติของเสียงที่หลุดโลกเกินจินตนาการอย่างยิ่งในศตวรรษ
ที่ ๑๙ แบร์ลิโอสใช้วงออร์เคสตราสร้างเสียงคำรามของปีศาจและเสียง
หัวเราะของเหล่าผู้ใช้มนตร์ดำ ห้วงเวลาที่น่าตกตะลึงได้เกิดขึ้นในช่วงนี้
ทำนองของหญิงสาวได้กลับมาอีกครั้งในลีลาที่ดูเจ้าเล่ห์และชวนขนลุก
เธอ (ที่น่าจะเสียชีวิตไปแล้ว) ได้กลับมาอีกครั้งเพื่อมองดูงานศพของ
ศิลปินหนุ่มอย่างเย้ยหยัน เธอผู้เคยสูงส่งและสง่างาม ในตอนนี้ได้อยู่ใน
สภาพที่ชั่วร้าย กลายเป็นหญิงแพศยา เสียงระฆังกังวานมาแต่ไกลเพื่อให้
สัญญาณการเริ่มต้นพิธีแห่งความมืด ทำนองเพลงสวดศพโบราณ ดิเอส
อิเรห์ (Dies Irae) ถูกบรรเลงอย่างชวนขนลุกท่ามกลางเสียงหัวเราะ
ของผู้เข้าร่วม ดนตรีที่ยุ่งเหยิงและชวนสับสนในช่วงเวลาที่ตามมาวาด
ภาพงานเลี้ยงของเหล่าปีศาจได้อย่างชัดเจน ส่วนตอนจบที่โง่งมก็เป็น
เสมือนกับการสาปส่งวิญญาณของศิลปินผู้นั้นไปสู่ความมืดตลอดนิรันดร์

คำบรรยายบทเพลงภาษาไทย โดย ดร.รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

Maurice Ravel

Le tombeau de Couperin

Maurice Ravel (1875-1937) composed with a highly personal and coherent style that granted him a well-earned reputation as one of the twentieth century's finest composers (and one of its most popular among audiences). Ravel was renowned for his technical perfectionism, believing that a composer was more of a craftsman than a philosopher – he was influenced in this regard by the poet Edgar Allan Poe's ideas about carefully planning and conceiving a work before writing it down. None of this should imply that Ravel's music is detached or unemotional, however – as the pianist Marguerite Long (who premiered a number of the composer's pieces) pointed out, behind Ravel's reserved exterior "hid a sensitive and passionate soul". Ravel's music is noteworthy for its extraordinary range of colors; in the eyes of many, he is considered the finest orchestrator of all twentieth-century composers. His mother came from the Basque region, so he was therefore fluent in Spanish musical styles as well as French. In 1928, Ravel toured North America and became fascinated by American jazz as well. Much like Claude Debussy, Ravel has often been labeled as an impressionist, but neither composer approved of this label, and in Ravel's case, the term is particularly misleading. Ravel's music in fact features many neo-classical qualities, including clear bass lines, frequent use of circle-of-fifths sequences, and forms that are balanced and proportional. Even in his more "impressionist" early works, such as the piano piece *Jeux d'eau* (1901), Ravel's music always features a distinctive clarity of texture and form, a trait perhaps best epitomized in his *Le tombeau de Couperin* (1914-17). The striking mixtures of tonality and modality in Ravel's melodies, his keen use of extended harmonies, and the innovative techniques employed in his piano and orchestral works also infuse his compositions with a progressive edge, however, creating a distinctive style that is widely admired and has proven virtually impossible to imitate.

Originally a six-piece piano suite in which each piece is dedicated

to friends who lost their lives in World War I, *Le Tombeau de Couperin* was begun in 1914 before Ravel enlisted in the French armed forces and completed in 1917 following his discharge. Arbie Orenstein notes that Ravel actually downplayed the idea of a specific tribute to the French composer François Couperin (1668-1733), but rather considered this suite a more general homage to the clarity and elegance of eighteenth-century French music. Many audience members at its premiere were struck by this character, perhaps expecting more somber music, but in this work, Ravel does not seem to cry for his fallen friends but rather celebrates their lives.

The orchestral version of *Le Tombeau de Couperin* features four of the original six pieces: the Prelude, Forlane, Menuet, and Rigaudon. Ravel keeps the instrumentation deliberately thin by twentieth-century standards, calling for strings, a small number of woodwinds, two horns, trumpet, and harp. Perhaps the strongest evocations of eighteenth-century French music can be found in the Prelude. In this vivacious opening piece, highly ornamented melodies are often divided between the strings and woodwinds. A sparse texture helps the music motor along and there is a sense of almost perpetual motion. Though the texture and ornaments evoke an earlier era, the harmonies have many modern inflections. The Forlane stimulated the ideas for the whole suite. An outdated form by the 1900s, this piece nevertheless features striking juxtapositions of new and old styles, with many unresolved harmonies that propel the music forward by creating a sense of tension. The Menuet begins with a surprisingly conclusive phrase, but this “premature answer” actually stimulates more questions, as the music then moves into unexpected harmonic territories. Perhaps the most striking aspect of the Menuet is its Musette middle section (a musette is a traditional dance form featuring harmonic or melodic drones). In this musette, many writers have interpreted a sense of anguish or sorrow finally bubbling to the surface. Returning to the graceful minuet style, however, the piece finishes calmly. The Rigaudon is an exuberant dance in C Major that makes a fitting finale for the orchestral suite. Even here, Ravel includes a more pastoral middle

section in the parallel minor. Nevertheless, the opening section is almost literally reprised at the end, allowing the suite to finish on a lively note.

Jacques Ibert **Concerto for Flute**

Jacques Ibert (1890-1962) was a French composer whose works were in some ways conventional, but also defied classification. After winning the prestigious Prix de Rome in 1919, Ibert later became the director of the Académie de France at the Villa de Medici in Rome. Ibert's life and career were strongly affected by world wars, as his studies at the Paris Conservatoire were interrupted by World War I, and after being banned by the pro-Nazi government in World War II, he was temporarily forced into exile in Switzerland. Upon his return to France following the war, however, he eventually became director of the Paris Opera. Ibert refused to conform to the boundaries of any major musical trend, maintaining that "all systems are valid" – a statement reflected in the variety of styles in which he composed. Alexandra Laederich writes that Ibert's music "can be festive and gay ... lyrical and inspired, or descriptive and evocative ... often tinged with gentle humour ... all the elements of his musical language, bar that of harmony, relate closely to the Classical tradition". Ibert's early orchestral works are often reminiscent of impressionism, but he is also renowned (perhaps even more so) for writing lighthearted pieces, including the *Divertissement* for small orchestra and his Flute Concerto.

Ibert's Flute Concerto, which was composed in 1932 and dedicated to the renowned French flutist Marcel Moyse, quickly found a place in the repertoire of performing flutists the world over. Much like Ravel's *Le Tombeau de Couperin*, the orchestration is decidedly thin by twentieth-century standards, calling for two flutes, two oboes, two clarinets, two bassoons, two horns, trumpet, timpani and strings. Despite its rather thin orchestration,

however, Ibert's Flute Concerto is a texturally and harmonically intricate work. The solo flute part also features great technical demands throughout, reflected in the rapid flourishes of the outer movements and the sustained lyrical passages of the second movement.

Hector Berlioz ***Symphonie fantastique***

Although Romanticism in music during the 19th century has been considered by many scholars to be a principally German phenomenon, the composer whose music and personality perhaps embody the Romantic era better than any other was the French composer Hector Berlioz (1803-1869). While he always enjoyed music as a child, Berlioz first studied medicine, following his father's wishes. By the 1820s, however, his interest in music became so strong that he abandoned his medical studies and began to work on supplementing his musical knowledge (of which he had acquired precious little during his youth). On September 11, 1827, Berlioz first encountered the two forces that would influence the remainder of his life perhaps more than any other: the works of William Shakespeare and the actress Harriet Smithson. That night, he attended a performance of *Hamlet* in which Smithson played a lead role. He immediately became obsessed with her and for the next two to three years constantly wrote to her, waiting for her return to Paris while thinking of ways that he might approach her. While not as immediate, the effect that Shakespeare had on Berlioz was almost as great. For the rest of his life, he voraciously read Shakespeare's works and a number of his major compositions were based on Shakespeare's plays. In 1828, Berlioz first heard the music of Beethoven, and this also influenced him profoundly. From Beethoven, he grasped the power of instrumental music (Berlioz had been primarily a vocal composer to that point). The notion of integrating dramatic and poetic ideas into a symphonic framework was one that Berlioz learned from Beethoven, and which ultimately led him to his *Symphonie fantastique*.

Berlioz's *Symphonie fantastique* (1830) is in many ways the prototypical example of a programmatic symphony. The imagery is indeed fantastic, often grotesque, and the various elements of the story are presented in sometimes graphic detail. Also noteworthy is the fact that the piece is highly autobiographical; the story portrays Berlioz's own deranged obsession with Harriet Smithson. Berlioz was a gifted writer, and he described the program that he published with the score in 1845 as "indispensable for a complete understanding of the dramatic outline of the work". Some of the composer's own words are therefore presented below as a means of following the piece. (Note: the capital letters are Berlioz's own.)

"Part One: Dreams, Passions – The author imagines that a young musician... sees for the first time a woman who embodies all the charms of the ideal being of whom he has dreamed, and he falls hopelessly in love with her. The beloved image always appears in the mind's eye of the artist linked to a musical thought whose character, passionate but also noble and reticent, he finds similar to the one he attributes to his beloved. The melodic image and its human model pursue him incessantly... This is the reason for the constant appearance, in every movement of the symphony, of the melody that begins the first Allegro.

Part Two: A Ball – The artist finds himself in the most varied situations – in the midst of THE TUMULT OF A FESTIVITY, in the peaceful contemplation of the beauties of nature; but wherever he is, in the city, in the country, the beloved image appears before him and troubles his soul.

Part Three: Scene in the Fields – Finding himself in the country at evening, he hears in the distance two shepherds piping in dialogue. This pastoral duet, the scenery, the quiet rustling of the trees gently disturbed by the wind, certain hopes he has recently found reason to entertain – all these come together in giving his heart an unaccustomed calm, and in giving a brighter color to his ideas. He reflects upon his isolation; he hopes that soon he will no longer be alone. ... But what if she were deceiving him! ... This

mixture of hope and fear, these ideas of happiness disturbed by black presentiments, form the subject of the ADAGIO.

Part Four: March to the Scaffold – Having become certain that his love goes unrecognized, the artist poisons himself with opium. The dose of the narcotic, too weak to kill him, plunges him into a sleep accompanied by the most horrible visions. He dreams that he has killed the woman he had loved, that he is condemned, led to the scaffold, and that he is witnessing HIS OWN EXECUTION. At the end of the march, the first movement melody reappears like a last thought of love interrupted by the fatal blow.

Part Five: Dream of a Witches' Sabbath – He sees himself at the Sabbath, in the midst of a frightful assembly of ghosts, sorcerers, monsters of every kind... Strange noises, groans, outbursts of laughter, distant cries which other cries seem to answer. The beloved melody appears again, but it has lost its character of nobility and reticence; now it is no more than the tune of an ignoble dance, trivial and grotesque: it is she, come to join the Sabbath. ... A roar of joy at her arrival. ... She takes part in the devilish orgy. ... Funeral knell, burlesque parody of the DIES IRAE, SABBATH ROUND-DANCE."

Program notes written by Dr. Kyle Fyr

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาททางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของนักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรีอาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดงบทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอบทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้งการแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดงดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นนำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบ ห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานคร อย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคมวงดุริยางค์แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian

Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าซิตี (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรีต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือการได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ในงาน “ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน” โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้ัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานและคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมิลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และในฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่งวาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืนหยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมทั้งจะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้ฟังในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่งมอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จสูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson

Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members

Prof. Banchong Mahaisavariya

Dr. Boon Vanasin

Dr. Charles Henn

M.R. Chatu Mongol Sonakul

Dr. Disaphol Chansiri

Ms. Duangkamol Pechlert

Mr. Kittiratt Na-Ranong

Mr. Kreingkrai Kanjanapokin

Mr. Narit Sektheera

Dr. Narong Prangcharoen

Prof. Piyamitr Sritara

Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut

Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi

Ms. Yaovanee Nirandara

ไวโอลิน 1st

โอมิรอส ยาฟรุมีส

(หัวหน้าวง)

ปาราโซส ปาราซูติส

(รองหัวหน้าวง)

วิคนี วงศ์วิรุพท์

อนันตสิทธิ์ นางาม

ชนสรณ์ จันทระเปารยะ

อัครพล พงศาเสาวภาคย์

ชญญา เจริญสุข

ชนิษฐา จ่ายเจริญ

พัทธพล จิรสุทธิสาร

สรวิวัฒน์ วาทะวัฒน์

อวิกา นิมิตรทรัพย์

กร รุ่งเรืองชัย

ณัฐวัฒน์ เลื่อนตามผล

ภาคศักดิ์ เขาวนัฎฐ์ †

ไวโอลิน 2nd

อิงกา คอซา *

อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล †

กานต์ธิดา แสงสว่าง

ปราณชนก ตั้งทวีวัฒน์

ขจีพรรณ แจ่งจ้ำรัส

ธัญสินี ฐิจิภาสกุล

พิชานิกา อารีราษฎร์

อธิยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์

พชรพล เดชะธนะชัย

ณภัทรติภา ปรีชานนท์

วรุบล จงตรง

ภัทรภร เเด่นเกศินีลา †

ไวโอลา

ไอเบ็ก อะเซอร์มาตอฟ *

ดาเนียล คีสเลอร์ †

กฤต สุภาพพานิช

นวัตศิษฎ์ กาญจนะชัย

ธัชพล สรรพาวัตร

สุรชน เลิศลบ

สุมิราโบนู แอ็บดูคอดีรี

เสฏฐวุฒิ วงศ์ยงศิลป์

จัดสัน ไททรัด

คมกฤต สุริยะ †

เซลโล

มาร์ชิน ซาเวลสกี *

จูริส ลาคูติส †

สาหร่าย อาษา

วรรณพัทธ์ คำพลอยเขียว

นิชามา นิลแก้ว

โจนัส ซีบีล่า

ศิระประภา จีระเดชาธรรม

แอนดริว ฮีลี

ดับเบิลเบส

เว่ย เหว่ย *

คุณากร สวัสดิ์ชูโต †

รัชพล คัมภีรานนท์

ฤชวัชร สินธุเทพรัตน์

วัชรพงศ์ สุภัทรชัยวงศ์

ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์

ลี ฟาน

ภัทรพล จิระธนาธร

สิริพงศ์ สิริรัตนาวงศ

พิคโคโล

วิชิต ธีระวงศ์วิวัฒน์

ฟลูต

ฮิโรชิ มะซึชิม่า †

โอโบ

คูเปอร์ ไรท์ *

สมชาย ทองบุญ †

จักรภัทร ยศโต †

อิงลิช ฮอ른

ปรัชญา เข็มนาค

คลาริเน็ต

ฮันเนโรเล เฟอเมียร์ *

วรวุฒิ คำชวนชื่น †

เบสคลาริเน็ต

เกรชกอร์ช เกรชกี †

บาสซูน

คริสโตเฟอร์ เซวาร์บ *

กิตติมา โมลีย์ †

คชภัก บุญวิภารัตน์

ธนาคาร อธิสุนทรวัฒน์

ฮอว์น

ธนภัก พูนพล *

สุภชัย ไสโรธร †

ดาเรน รอบบินส์

จุฑา จุฬาวไลวงศ์

ทรัมเป็ต

สุรสีห์ ชานกสกุล *

โจเซฟ โบว์แมน †

อลงกรณ์ เหล่าสายเชื้อ

สุชล นินทวงศ์ †

ทรอมโบน

ไมเคิล โรบินสัน จูเนียร์ *

สุทธิพงษ์ ไม่นายกิจ †

เบสทรอมโบน

ธนภูมิ ศรีวิเศษ

ทูบา

กิตติ เศวตกิตติกุล

สมิทธิ์ ชูกระโทก †

ทิมปานี

วรรณภา ญาณวุฒิ *

เพอร์คัสชัน

ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒน์ *

อนุสรณ์ ปราบหนองบัว †

ชินบุตร แก้วโกมินทร์

คุณนิตี โบจรัส †

เพชร ทุไพบระ †

ฮาร์ป

พรรษา สุนทรรัตนารักษ์

ดรรกมล ดวงสวัสดิ์

* หัวหน้าเครื่อง

† รองหัวหน้าเครื่อง

‡ นักศึกษาฝึกหัดมหาวิทยาลัยมหิดล

First Violins

Omiros Yavroumis
(Concertmaster)
 Paraschos Paraschoudis
(Assistant Concertmaster)
 Visanee Vongvirulh
 Anantasit Na-ngam
 Chanasorn Chantarapaoraya
 Akarapol Pongsarsauwaphak
 Chanya Charoensook
 Chanitta Jaicharoen
 Pattapol Jirasuttisarn
 Sreewan Wathawathana
 Aviga Nimitsup
 Korn Roongruangchai
 Nattawat Luantampol
 Bhakasak Jaowanaridhi †

Second Violins

Inga Causa *
 Ittipat Pisalchaiyapol †
 Kantida Sangsavang
 Pranchanok Tangtaweewipat
 Khajeepaan Jangjamras
 Tansinee Rujipasakul
 Pichanika Areeras
 Atiyut Pipatkulsawat
 Pacharapol Techatanachai
 Naphatipa Preechanon
 Warubon Chongtrong
 Pattaraporn Denkesineelam †

Violas

Aibek Ashirmatov *
 Daniel Keasler †
 Krit Supabpanich
 Nawattasit Kanjanajai
 Tachapol Sanphawat
 Surachon Lerdlop
 Sumirabonu Abdukodiriy
 Settawut Wongyongsil
 Judson Deitrich
 Komkrit Suriya †

Cellos

Marcin Szawelski *
 Juris Lakutis †
 Sarai Arsa
 Vannophat Kaploykeo

Nichapa Nilkaew
 Jhonas Sibila
 Siraprapa Jeeradechatham
 Andrew Healey

Double Bases

Wei Wei *
 Khunakorn Svasti-xuto †
 Rachapol Khumpiranond
 Rutawat Sintutepparat
 Watcharapong Supattarachaiyawang
 Rapeepatana Phongsuib
 Li Fan
 Phattharaphon Jirathanatorn
 Siripong Sirirattanawong

Piccolo

Vichit Teerawongwiwat

Flute

Hiroshi Matsushima †

Oboes

Cooper Wright *
 Somchai Tongboon †
 Jakraphat Yotto †

English Horn

Pratchaya Khemnark

Clarinets

Hannelore Vermeir *
 Worawut Khamchuanchien †

Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk †

Bassoons

Christopher Schaub *
 Kittima Molee †
 Kotchapak Boonviparut
 Tanakan Theerasuntornvat

Horns

Thanapak Poonpol *
 Suparchai Sorathorn †
 Daren Robbins
 Chuta Chulavalaivong

Trumpets

Surasi Chanoksakul *
Joseph Bowman †
Alongkorn Laosaichuea
Suchol Nintawong ‡

Trombones

Michael Robinson Jr *
Suttipong Mainaikij †

Bass Trombone

Thanapoom Sriwiset

Tubas

Kitti Sawetkittikul
Samit Chukratok ‡

Timpani

Wannapha Yannavut *

Percussion

Tanasit Siripanichwattana *
Anusorn Prabnongbua †
Chinnabut Kaewkomin
Koonniti Bojarus ‡
Pachara Toopairoh ‡

Harp

Pansa Soontornrattanak
Takkamol Duongsawat

* Principal

† Associate Principal

‡ Mahidol Student Intern

ผู้อำนวยการดนตรี
ณรงค์ ปรากฏ์เจริญ

หัวหน้าวาทยกร
อัลฟอนโซ สการาโน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี
ธนพล เศตะพราหมณ์

วาทยกรประจำ
ภมรพรรณ โกมลภมร

ดุริยางีประจำวง
ณรงค์ ปรากฏ์เจริญ

ผู้จัดการทั่วไป
นพดล ธีรธราดล

ผู้จัดการวงดุริยางค์
ดาเรน รอบบินส์

งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา
ปาจรีย์ พวงเดช
ณัชชา ไกรเวด

งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา
ภากร บัวทอง

บรรณารักษ์
เชียวยี เทอ
วีระพงษ์ กระสินธุ์

เวที
ภากร บัวทอง
วีระพงษ์ กระสินธุ์

นักวิจัย
ไคล์ เพียร์
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กองบรรณาธิการ
ธนพล เศตะพราหมณ์
โจเซฟ โบว์แมน
ธัญญวรรณ รัตนภาพ

ออกแบบสิ่งพิมพ์
จรรุญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานประชาสัมพันธ์
ปิยะพงศ์ เอกรังสี

งานถ่ายภาพนิ่ง
คณิงนิจ ทองใบอ่อน
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์

ดูแลเว็บไซต์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

Music Director

Narong Prangcharoen

Chief Conductor

Alfonso Scarano

Assistant Music Director

Thanapol Setabrahmana

Resident Conductor

Pamornpan Komolpamorn

Composer in Residence

Narong Prangcharoen

General Manager

Nopadol Tirataradol

Orchestra Manager

Daren Robbins

Orchestra Administration

Pacharee Phuangdej
Natcha Kraiwed

Orchestra Operations

Pakorn Buathong

Librarians

Xiaoyi He
Veerapong Grasin

Stage Managers

Pakorn Buathong
Veerapong Grasin

Researchers

Kyle Fyr
Borwonpong Supasopon
Rattanaï Bampenyou

Editorial Committee

Thanapol Setabrahmana
Joseph Bowman
Thunyawon Rattanapop

Graphic Designers

Jaroon Kakandee
Noraseth Ranghom
Preeyapat Sippakorn

Public Relation

Piyapong Ekrangsi

Photographers

Kanuengnit Thongbaion
Preeyapat Sippakorn

Video Content Creator

Attawit Sittirak

Webmaster

Pornthip Saipantong

รองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรี
และอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
ริชาร์ด ราล์ฟ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี)
จิตติยา เนาวเพ็ญ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิตลสิทธาคาร)
ปฐาพันธ์ หนูแก้ว

ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
ชยุตม์ เจษฎาวรานนท์

รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
สรพล อิศวกาญจนกิจ

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม
วรพจน์ ปัญจมานนท์

หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที
จักรยศนันท์ เดียวตระกูล

หัวหน้างานระบบเสียง
กฤตนันท์ วิจิตรกุล

งานกำกับเวที
วัลภา สละวาสี
ชุตติพงษ์ ยองประยูร

หัวหน้างานเจ้าหน้าที่
พรสวรรค์ มัจฉิม

ผู้ช่วยงานเจ้าหน้าที่บัตร
ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน
อุทุมพร สุดสวัสดิ์
ศรีวิตรา ปินตบแต่ง

เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง
ขวัญพล เมืองหมุด
นวกร นวนพรัตน์สกุล

เจ้าหน้าที่งานระบบดีจิตอล
อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์

เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ
แสง และเวที

ธีรพงษ์ เกียรติกมลชัย
อภิรักษ์ พักภู
ปรีดี ตันสุวรรณ
ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว
อรรถพร ประกอบเพชร
วัชระ วิชัยดิษฐ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม
จิรศักดิ์ ทับทิมหอม
บัณฑิต โอษคลัง
วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิตลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมี
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือ
ติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
richard.ral@mahidol.ac.th

College of Music
Mahidol University

**Assoc. Dean for
Venue Management and
Principal, Pre-College**

Richard Ralphs

MACM Manager

Jittiya Naovapen

Prince Mahidol Hall Manager

Pratapun Nookaew

Technical Manager

Chayut Jessadavaranon

Deputy Technical Manager

Sorapol Assawakarnjanakit

Engineering Manager

Vorapoj Panjamanon

**Head of Visual, Lighting,
and Stage Technology**

Chakrayossanant Tiewtrakool

Head of Sound

Krittanan Vijitgool

Stage Management

Wanlapa Salawasri

Chutipong Yongprayoon

Head of Box Office

Pornsawan Mudchim

Assistant Box office

Sirirat Seankeot

Administration

Uthumporn Sudsawasd

Sriwittra Pintobtang

Sound Technician

Khwanpol Muangmud

Nawakorn Nawanopparatsakun

Sound and Digital Signage

Apiwat Setthajarurak

**Visual, Lighting, and
Stage Technology Team**

Teerapong Keatkamonchai

Apirak Fakphu

Predee Thunsuwan

Siriporn Sripinkeaw

Uthaporn Prakobpech

Watchara Wichaidit

Engineering Team

Jirasak Tubtimhom

Bundit Osaklung

Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

● FRIENDS AND PATRONS OF THE THAILAND PHIL ●

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)

- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:

Mr. Piyapong Ekrangsi
Assistant Dean for Marketing and Communications
College of Music, Mahidol University
Tel: 0 2800 2525 ext. 3110
Mobile: 06 2556 3594
Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)

- Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)

- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)

- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

** Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022*

Thailand Philharmonic Orchestra

Pamornpan Komolpamorn
Resident Conductor

Pomelo Town

Krit Buranavitayawut, Alto Saxophone

Darin Pantoomkomol, Piano

Noppadol Tirataradol, Double Bass

Sarute Wijitwechakarn, Drums

Guest Soloist

Kom Wongsawat, Piano

11 June 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Thailand International Jazz Conference 2022

A Tale from Pomelo Town (50')

Once upon a Time

The Stranger

The Mission

Light

Darin Pantoomkomol
(b. 1971)

Arr. Sarit Tanpensuk

Arr. Sarute Wijitwechakarn

Arr. Pinchanan Jaiprasong

Arr. Napat Tangsujaritpun

OFFICIAL SPONSOR

CORPORATE SPONSORS

SPONSORS

MEDIA SPONSORS

www.thailandphil.com

